

Krain/Krajno

Na temat historii miejscowości zachowało się niewiele informacji. W osiemnastym stuleciu majątek w Krajnie należał do rodu von Prittwitz, który przy istniejącym folwarku wznosił swoją rezydencję. W latach trzydziestych XIX w. dobra przeszły na własność rodziny von Koppy. W 1857r. posiadłość wraz z nieistniejącym dziś przysiółkiem Waglewo (Ober Ecke) należała do barona Wilhelma von Koppy. Następnie majątek nabył Eduard Lindner, kupiec z Wrocławia, wymieniony w książce adresowej z 1886r. W tym czasie dobra Krajno liczyły 274ha, z tego: 203ha pól uprawnych, 25ha łąk, 32ha lasów. Pozostałe 14ha obejmował park, drogi i podwórza gospodarcze. Kolejnymi właścicielami majątku byli: Martin Zahn (1894, 1905r.) i Gotthard Hoffmann (1909, 1917r.). Przed 1921r. dobra kupił hrabia Johannes von Francken-Sierstorpff z Sulisławia w powiecie grodzkowskim. Kilka lat później posiadłość włączono w skład należącego do hrabiego majoratu Jedrzejów (Endersdorf). W 1937r. należący do hrabiego Johannes von Francken-Sierstorpff fideikomis liczył 1253,4ha. W tym czasie powierzchnia samego majątku Krajno wynosiła 376,4ha: 296ha pól uprawnych, 35,7ha łąk i pastwisk, 34,6ha lasów. Park oraz gospodarstwo obejmowały 9,7ha. W rękach rodziny von Francken-Sierstorpff dobra pozostały do końca drugiej wojny światowej. Po 1945r. znacjonalizowany majątek przekazano członkom Spółdzielni Rolniczej. W czasach Polski Ludowej pałac był wykorzystywany jako sklep i budynek mieszkalny. W 1954r. w dawnej rezydencji wyremontowano dach, prawdopodobnie po raz ostatni. Brak bieżących remontów w kolejnych dekadach doprowadził budynek do fatalnego stanu. W latach osiemdziesiątych XX w. ostatecznie został on opuszczony co tylko przyspieszyło proces dewastacji. Na początku XXI w. pałac był ruiną o prawie całkowicie zawalonym dachu. Mury obwodowe były jednak w niezłym stanie i zapewne mogły przetrwać jeszcze wiele lat. Tak się jednak nie stało. W latach 2007-2008 pochodzący z XVIII w. obiekt, nie wpisany do rejestru zabytków (!), został wyburzony. Dzisiaj w Krajnie jedynym śladem po rezydencji jest park i zrujnowane zabudowania gospodarcze. W zaniedbanym, zdewastowanym parku, którego początki sięgają XVIII w. warto zwrócić uwagę na jeszcze istniejącą aleję grabową. W działaniach jakie miały miejsce w tej wiosce trudno znaleźć jakąś logikę. Jeżeli argumentem za rozbiórką pałacu było zagrożenie dla mieszkańców Krajna, to czemu pozostawiono mniej wartościowe, ale bynajmniej nie mniej niebezpieczne zrujnowane budynki gospodarcze.

Google-Übersetzung:

Über die Geschichte des Ortes gibt es kaum Informationen. Im 18. Jahrhundert gehörte das Gut in Krajno der Familie von Prittwitz, die ihren Wohnsitz neben dem bestehenden Bauernhof errichtete. In den 1830er Jahren ging das Anwesen in den Besitz der Familie von Koppy über. Im Jahr 1857 das Gut gehörte zusammen mit dem heute nicht mehr existierenden Weiler Waglewo (Ober Ecke) dem Freiherrn Wilhelm von Koppa. Dann wurde das Anwesen von Eduard Lindner, einem Kaufmann aus Breslau, erworben, der im Adressbuch von 1886 aufgeführt ist. Zu dieser Zeit umfasste das Gut Krajno 274 Hektar, davon 203 Hektar Ackerland, 25 Hektar Wiesen und 32 Hektar Wald. Die restlichen 14 Hektar umfassten einen Park, Straßen und Wirtschaftshöfe. Die nächsten Besitzer des Anwesens waren: Martin Zahn (1894, 1905) und Gotthard Hoffmann (1909, 1917). Vor 1921 Das Anwesen kaufte Graf Johannes von Francken-Sierstorpff aus Sulisław im Kreis Grodków. Einige Jahre später wurde das Gut in das gräfliche Majorat Jedrzejów (Endersdorf) eingegliedert. Im Jahr 1937 Das dem Grafen Johannes von Francken-Sierstorpff gehörende fideikomis hatte 1253,4 ha. Allein die Fläche des Krajno-Anwesens betrug damals 376,4 ha: 296 ha Ackerland, 35,7 ha Wiesen und Weiden, 34,6 ha Wald. Der Park und der Bauernhof umfassten 9,7 Hektar. Bis zum Ende des Zweiten Weltkriegs blieb das Anwesen im Besitz der Familie von Francken-Sierstorpff. nach 1945 verstaatlichtes Eigentum wurde an Mitglieder der Landwirtschaftlichen Genossenschaft übertragen. In der Zeit des Volkspolens wurde der Palast als Geschäft und Wohngebäude genutzt. Im Jahr 1954 Das Dach des ehemaligen Wohnhauses wurde vermutlich zum letzten Mal renoviert. Der Mangel an fortlaufenden Renovierungen in den folgenden Jahrzehnten führte dazu, dass das Gebäude in einen schrecklichen Zustand geriet. In den 1980er Jahren wurde es endgültig aufgegeben, was den Prozess der Verwüstung nur noch beschleunigte. Zu Beginn des 21. Jahrhunderts war das Schloss eine Ruine mit fast vollständig eingestürztem Dach. Allerdings waren die Umfassungsmauern in einem guten Zustand und dürften vermutlich noch viele Jahre überdauern. Dies geschah jedoch nicht. In den Jahren 2007-2008 wurde das Gebäude aus dem 18. Jahrhundert, das nicht im Denkmalverzeichnis (!) eingetragen ist, abgerissen. Heute sind in Krajno von der Residenz nur noch ein Park und zerstörte Wirtschaftsgebäude übrig. In dem vernachlässigten, verwüsteten Park aus dem 18. Jahrhundert lohnt es sich, auf die noch vorhandene Hainbuchenallee zu achten. Es ist schwer, in den Aktionen, die in diesem Dorf stattfanden, irgendeine Logik zu finden. Wenn das Argument für den Abriss des Palastes die Bedrohung für die Einwohner von Krajno war, warum blieben dann die weniger wertvollen, aber keineswegs weniger gefährlichen zerstörten Wirtschaftsgebäude übrig?

Opis/Beschreibung

Barokowa rezydencja wzniesiona w XVIII w., rozbudowana pod koniec XIX w., przekształcona w latach dwudziestych i trzydziestych XX w. w stylu neobarokowym, rozebrana w latach 2007-2008. Był to budynek murowany z cegły, potynkowany, założony na planie prostokąta, podpiwniczony, dwukondygnacyjny, z mieszkalnym poddaszem, nakryty dachem mansardowym z lukarnami. Fasada liczyła dziewięć osi, w części środkowej znajdował się trójosiowy, trzykondygnacyjny ryzalit zamknięty szczytem o wolutowych spływach.

Elewacja ogrodowa posiadała analogiczny układ jak frontowa, za wyjątkiem centralnego ryzalitu, przy którym od strony ogrodu dobudowano werandę podtrzymującą balkon. Elewacje były zdobione licznymi detalami architektonicznymi: okna w opaskach, płyciny, festony, szczyty wolutowe, podziały za pomocą gzymsów i pilastrów jońskich w wielkim porządku. Budynek był dwutraktowy z centralną sienią, mieszczącą klatkę schodową. Część piwnic nakrywały sklepienia kolebkowe, reszta stropy odcinkowe. Pozostałe pomieszczenia pałacu miały płaskie stropy z sufitami. Dzisiaj po tym niewatpliwie cennym budynku pozostał tylko opis i archiwalne fotografie.

www.palaceslaska.pl

Park: pałacowy z XVIII w.

Beschreibung Im 18. Jahrhundert erbautes, barockes Wohnhaus, Ende des 19. Jahrhunderts erweitert, in den 1920er und 1930er Jahren im neobarocken Stil umgestaltet, 2007–2008 abgerissen. Es handelte sich um einen Backsteinbau, verputzt, auf rechteckigem Grundriss gegründet, mit Keller, zweistöckig, mit Wohndachboden, gedeckt mit einem Mansardendach mit Dachgauben. Die Fassade hatte neun Achsen, im Mittelteil befand sich ein dreiachsiger, dreigeschossiger Vorbau, der mit einem Giebel mit Volutenflüssen abgeschlossen war. Die Gartenfassade hatte einen analogen Grundriss wie die Vorderfassade, mit Ausnahme des zentralen Vorbaus, an den von der Gartenseite her eine den Balkon tragende Veranda angebaut war. Die Fassaden waren mit zahlreichen architektonischen Details geschmückt: Bandfenster, Paneele, Girlanden, Volutenaufsätze, Gesimsgliederungen und ionische Pilaster in großer Ordnung. Das Gebäude hatte eine zweischiffige Struktur mit einer zentralen Halle, die eine Treppe enthielt. Ein Teil der Keller war mit Tonnengewölben überdacht, der Rest mit Abschnittsdecken. Die anderen Räume des Palastes hatten flache Decken. Heute sind von diesem zweifellos wertvollen Gebäude nur noch eine Beschreibung und Archivfotos übrig. www.palaceslaska.pl

Park: Schlosspark aus dem 18. Jahrhundert

Sattler-Pfeiffers an der Köchendorfer Straße – da steht heute nichts mehr.

Die Reste vom Dominium / Gut und Schloß in Krain.

Schloßfassade in Krain Kr. Strehlen.